

Výběrová statečnost

 web.litterate.cz/vyberova-statecnost

Vidlák

2 října, 2024

Každý den v Bruselu mi přijde asi sto padesát mailů. Většinou jsou to pozvánky na nějakou konferenci, prosby o podporu, oznámení o narozeninách významných europoslanců, oznámení o školení proti sexuálnímu harašení a správnému chování ke všem sto padesáti pohlavím, nabídka psychologických služeb či skupinové terapie... a tak podobně.

Každý den také přijde alespoň pět apelů ohledně války na Ukrajině. Rusko nesmí vyhrát, Rusko musí prohrát, Ukrajina musí vyhrát, Všichni stojíme za Ukrajinou, Pomozme Borellovi, aby prosadil povolení střílet do Ruska dalekonosnými raketami, Zabavme ruský majetek a dejme peníze Ukrajině, Vítězství Ruska by mělo dalekosáhlé důsledky... apod, apod.

Hlasy chcimírů jsou tu zatím nepočtené, byť existují a občas kvůli nim zahučí i plenární zasedání. Třeba jako když mluvil Ondra Dostál. Ale co chcimíři nedělají, neposílají hromadné maily a neujišťují se v nich navzájem, že stojí na straně dobra a evropských hodnot. Tak nějak vědí, že mají pravdu, vědí, že na jejich slova nakonec dojde a nepotřebují si to uprostřed stále horších zpráv z ukrajinské fronty nijak dokazovat.

V pondělí vstoupil Izrael do Libanonu a bojuje tam proti Hizballáhu. Včera večer zaútočil Írán na Izrael velkou salvou raket. Lipavský zablokoval společné prohlášení EU, nabádající všechny strany konfliktu k příměří. Prostě válčí se ostošest a jsme jen krůček od další velké regionální války, protože Írán nemohl ztratit tvář a tak střílel. Teď zase Izrael nemůže ztratit tvář a tak bude také střílet. A pak znovu a znovu, dokud to celé špatně nedopadne.

Tady v ojroparlamentu není podpora Izraele ani zdaleka tak zřetelná jako v České republice. Je tady prostě hodně lidí, kteří byli zvolení i díky svým početným muslimským enklávám, západní vlády všeobecně nestojí o bordel a násilí v ulicích a tak v případě blízkého východu zaujímají hodně chcimírské ba přímo protiizraelské postoje. Dobře vědí, že když odsoudí Izrael, nestane se nic, ale když odsoudí Hamás nebo Hizballáh, mohou mít zase vystřílený nějaký ten Bataclan nebo zapálený Molenbeek.

A tak je tady ticho. Ani největší čeští chciválci, kteří doma hlasitě podporují Izrael, tady ani nepípnou a žádné mailové výzvy neposílají. Nikde jsem se nedočel, že musíme stát za Izraelem, nesmíme dopustit, aby ten zlý Írán vyhrál a Palestinu a Libanon je třeba vybombardovat do doby kamenné. To by se totiž jejich francouzským, belgickým, holandským, německým a švédským kolegům moc nelíbilo. Za jejich názor na Ukrajinu je plácají po zádech, za jejich názor na Izrael by se hodně mračili.

Jako obvykle je to čistě po česku. Chciválci jsou stateční, jen když jim nic nehrozí. Když jde o jejich podporu Ukrajině, tak jsou snaživí, hlasití a starají se, aby o jejich názoru každý věděl. Když jde o jejich podporu Izraeli, říkají to jen doma. Tady raději výmluvně mlčí, protože by jim to uškodilo. Maximálně opatrně poukazují na to, že evropské peníze se využívají na podporu terorismu...

Výběrová statečnost...

Tento text nevyjadřuje oficiální názor Evropského parlamentu.